

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 20/05
30.03.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Миломира Николића и Луције Драгојловић, чланова већа, у предмету предлагача АА кога заступа као пуномоћник адв. АБ, у поступку признавања стране судске одлуке у Државној заједници Србија и Црна Гора, одлучујући о жалби предлагача изјављеној преко пуномоћника против решења Окружног суда у Неготину Р бр. 35/03 од 26. октобра 2004. године, у седници већа одржаној дана 30. марта 2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ решење Окружног суда у Неготину Р бр. 35/03 од 26. октобра 2004. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Ожалбеним решењем одбијен је захтев предлагача да се у Државној заједници Србија и Црна Гора призна страна судска одлука – платни налог Окружног суда у Доеблингу бр. 17Ц1157/98м-2 (кв) од 6. јула 1998. године, којим је обавезана ББ да у року од четрнаест дана по достави платног налога уз претњу принудног извршења исплати износ од 3.749,92 ЕВРА.

Против овог решења предлагач је, преко пуномоћника, благовремено изјавио жалбу због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се преиначи и призна правно дејство страном судској одлуци или одлука укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Испитујући ожалбено решење у оквиру овлашћења из члана 365. ЗПП Врховни суд налази да је жалба основана.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда произилази: да је правноснажном и извршном исправом – платним налогом издатим од стране Окружног суда у Доеблингу, Република Аустрија, чије се признање захтева, обавезан дужник ББ да у року од четрнаест дана по достави платног налога уз претњу принудног извршења исплати предлагачу као повериоцу износ од 3.749,92 ЕВРА. Првостепени суд одбија захтев за признање ове судске одлуке на основу члана 92. став 1. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, темељећи ову одлуку на чињеници да између Републике Аустрије, чији је суд донео одлуку чије се признање захтева и Републике Србије, не постоји реципроцитет у примени института признања и извршења страних судских одлука.

Овако изражено правно схватање првостепеног суда, по налажењу овога суда, као преурањено, не може се прихватити. Закон о решавању сукоба закона са прописима других земаља у члану 92. став 2. прописује, да непостојање узајамности није сметња за признање стране судске одлуке донесене у брачном спору и у спору ради утврђивања и оспоравања очинства или материнства, као и ако признање или извршење стране судске одлуке тражи југословенски држављанин. У конкретном случају пропустио је првостепени суд да утврди околности и чињенице везане за правилну примену ове законске одредбе, да ли је предлагач југословенски држављанин односно да ли има држављанство Државне заједнице Србија и Црна Гора, односно Републике Србије.

Због погрешне примене материјалног права, чињенично стање у овој правној ствари није потпуно утврђено, услед чега је ожалбено решење укинута сагласно члану 380. и 381. а у вези са чланом 370. ЗПП.

У поновном поступку првостепени суд ће употпунити чињенично стање у складу са датим примедбама, а након тога поново одлучити о захтеву предлагача.

Председник већа – судија,

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

ЈК